

O POLŽU 1

CILJ: *Otrok izve, kakšen je polž in ve, kakšna je trdota in površina predmeta na otip.*

PRIPOMOČKI IN POTREBEN MATERIAL ZA UČNO URICO:

- posnetek o polžu,
- plišasta igrača, ki je mehka in obenem gladka,
- ribežen.

Pripomočki in potreben material za dodatno dejavnost za otroke starejše od 2,5 let:

- preveza za oči,
- košara ali kaj podobnega,
- 2 predmeta, ki sta na otip mehka in obenem gladka (plišasta igrača, svilen vzglavnik ali kaj podobnega),
- 2 predmeta, ki sta na otip trda in obenem hrapava (ribežen ali kaj podobnega).

Pripomočki in potreben material za dodatno dejavnost za otroke mlajše od 2,5 let:

- karton ali drugi trši papir,
- lepilo,
- 4 različni materiali (flis, žakljeovina, vata, plastična vrečka z zračnimi mehurčki, gumbi, 3D nalepke ali kaj podobnega).

POTEK UČNE URICE:

1. Predstavitev deževnika

Z otrokom se usedemo na kavč ali preprogo. Če imamo knjige, v katerih so slike polža, jih lahko vzamemo in odpremo. Nato otroka vprašamo, ali to žival pozna, ali ve kako se imenuje, ali ga je mogoče že kje videl. Otrok naj pripoveduje, kar o polžu že ve. Nato mu polža predstavimo še mi in dopolnimo, kar otrok ni vedel.

Nekatere živali so otroku še nepoznane in si jih težko predstavlja. Da bi to, o čemer mu pripovedujemo lažje razumel, mu pripovedujemo ob slikah. V pomoč mu bo tudi, če bomo njemu še nepoznano žival primerjali s človekom (oziroma telo živali s telesom človeka). Svoje telo namreč otrok dobro pozna in si bo prek primerjave lažje predstavljal tudi novo žival.

- Polž ima telo sestavljeno iz treh delov. Ima glavo, plašč in nogo. Otroka vprašamo, koliko delov telesa imamo mi. Ali imamo tudi mi glavo? Ja. Kaj pa nogo? Tudi, le da jih imamo dve. Plašča pa mi nimamo. Namesto njega imamo trup. *(Vse dele telesa med pogovorom tudi pokažemo.)*
- Na glavi ima polž tipalke in dvoje oči. Otroka vprašamo, koliko oči imamo mi. Prav tako dve, le da naše oči ne štrlijo iz glave kot polževe, saj jih imamo na obrazu.
- Polž ima tudi usta in v njih polno drobnih zob. Tudi mi imamo usta in zobe. *(Jih pokažemo.)*
- Na spodnji strani plašča ima polž nogo, s katero se premika. Tudi mi imamo noge. Z njimi se premikamo tako, da hodimo. Polž pa ne hodi, on leze. Pri tem si pomaga s sluzjo, ki je zelo podobna naši slini, ki jo imamo v ustih – je mokra in lepljiva. Njegovo telo je zelo sluzasto, tako da po tleh skoraj drsi.

- Polževo telo je zelo mehko, saj nima kosti. Zato pa nosi vedno s seboj svojo hišico, v katero se skrrije, če se počuti v nevarnosti. Kaj pa imamo mi trdega, da nas varuje in drži pokonci naša telesa? Kosti.
- Polž zelo rad je liste solate in druge zelenjave ter sveže sadje, ki ga najde na naših vrtovih. V tej hrani je veliko zdravih sestavin, kot so vitamini in minerali. Tako kot je sveža zelenjava in sadje dobro za telo polža, je dobra tudi za naša telesa. Saj z njimi dobimo veliko vitaminov in mineralov, ki pomagajo našemu telesu ostajati zdravo.

Da bi to, o čemer smo govorili lažje razumeli, si oglejmo posnetek in odgovorimo na vprašanja:

- Kakšen je polž?
- Kakšno je videti njegovo telo?
- Kako se premika?

<https://www.youtube.com/watch?v=pLCtVGB1mFw>

Da bi si vse, kar smo se naučili o polžu dobro zapomnili, smo pripravili spodnjo dejavnost.

2. Dejavnost:

Če bi polža prijeli v roke, bi začutili, da je njegovo telo mehko, njegova hišica pa trda. Če bi naprej pobožali še polževo hišico pa bi ugotovili, da je na otip hrapava. Danes bomo tudi mi otipali različne površine ter tako ugotovili, ali so mehke oziroma trde ter gladke oziroma hrapave.

Potek dejavnosti:

1. Pred otroka postavimo mehko plišasto igračo in ribežen. Skupaj ju pogledamo in se pogovorimo o tem, kakšna je njuna trdota na otip.

Kako to naredimo? Otrok naravno spoznava svet okrog sebe skozi čute (vid, sluh, vonj, okus in tip). Zato vam svetujemo, da jih čim bolj vključite v spoznavanje lastnosti predmetov. Na ta način bo otrok zaznal razlike med posameznimi materiali in lastnostmi.

Dodajamo nekaj opornih točk za pomoč pri pogovoru o mehkem in trdem:

- *Otrok naj poskusi k sebi stisniti oba predmeta. Če stisnemo k sebi predmet, ki je mehek, nam je lepo in prijetno. Nič nas ne tišči ali žuli. Če k sebi stisnemo trd predmet, nam ni tako prijetno in lepo kot z mehkim, saj nas njegovi robovi lahko tiščijo.*
- *Otrok naj prime predmeta v roke in ju poskusi stisniti. Mehek predmet se lahko pod našimi rokami stisne, trd pa ne.*
- *Otrok naj s predmetoma potrka po mizi. Otroka vprašamo, kateri od predmetov je z udarcem ob mizo povzročil glasnejši zvok. Če potrka z mehkim predmet, ne slišimo glasnega zvoka. Če pa potrka s trdim predmetom, bo zvok glasnejši.*

2. Sedaj skupaj skušamo ugotoviti, kakšna je površina predmetov na otip. Pogovorimo se o tem, kateri predmet je gladek in kateri hrapav.

Dodajamo nekaj opornih točk za pomoč pri pogovoru o gladkem in hrapavem:

- *Otrok naj z dlanjo pogladi plišasto igračo. Začutil bo, da je flis na otip gladek. Nato naj pogladi še strgalo. Vprašamo ga, pri katerem od predmetov je dlan lažje drsela. Na gladki površini dlan lažje drsi kot na hrapavi.*
- *Nato naj se otrok z obema predmetoma nežno poboža po roki. Dotika bosta drugačna. Prijetneje je, če se pobožamo z gladkim predmetom. Božanje s hrapavim predmetom lahko boli.*

3. Otroka spodbudimo, naj prinese njegovo najljubšo igračo. Dobro si jo ogledamo in potipamo. Skupaj ji določimo, kakšna je njena trdota (ali je mehka oziroma trda) ter površina na otip (ali je gladka oziroma hrapava).

Če želimo, lahko z otrokom raziskujemo svet lastnosti različnih površin še s pomočjo dodatne dejavnosti.

